

PAGESOS DEL PARC AGRARI BAIX LLOBREGAT

El Parc Agrari del Baix Llobregat està format per terres d'al·luvió transportades pel riu Llobregat al llarg del seu recorregut des de la capçalera al Pirineu Oriental asta la desembocadura a la localitat del Prat de Llobregat. Te una superfície de 2.938 Ha avarca 14 Municipis Treballen unes 2.200 persones hi ha 621 explotacions amb una mitjana de 2,7 Ha Es una terra fèrtil amb sèquies a banda i banda del riu i disposa d'aigües subterrànies. Les zones humides formen part dels refugis d'hivern de moltes espècies migratòries.

Dins del Delta hi ha la llacuna de La Ricarda i junts amb els espais humits formen part de un espai natural protegit, que es formà fa 1700 anys i la Unió Europea ha manifestat al Govern del Estat i a la Generalitat de Catalunya la necessitat de conservació de l'àrea de natura i agrària del Delta del Llobregat i mantenir-la tal como està, ja de per sí molt degradada.

El Parc Agrari depèn de la Diputació Provincial de Barcelona, els Ajuntaments dels municipis, del Pirineu Oriental, dels Consells Comarcals i dels propietaris de les terres. El Parc Agrari llinda en la gran Barcelona i es ocupat en part per l'Aeroport de Barcelona.

La importància del Parc ve donada per la producció d'aliments en fruites i verdures de qualitat i proximitat als mercats de consum. Les persones que s'ocupen del treball amb la terra son els homes i dones, pagesos. Majorment en finques familiars heretades en el temps.

Està passant que en l'actualitat les terres de cultius travessen per seriosos problemes de continuïtat que dificulten la feina diària al camp. Per la importància que te en la alimentació i en l'aspecte ambiental aquest territori, enumerem a continuació alguns dels problemes que estan tenint.

Ancestralment la crema de podes que es feien als propis horts amb cremes controlades que permetien a més recollir com abono les cendres del cremat, no son autoritzades i l'alternativa que ha donat la direcció del Parc de recollir amb camions la poda, fa que es malmetin els camins no preparats per aquest trànsit.

Els robatoris de collites son freqüents per persones alienes a la propietat i son creixents en el temps.

També els robatoris de les eines de treball i objectes de ferro, que fins i tots treuen de les estàncies tancades dels horts.

Donada la proximitat de les grans poblacions al voltants del Parc, se està produint un fenomen de ocupació temporal dels horts per passar jornades d'esbarjo dintre dels horts . Amb els conseqüents problemes de neteja i higiene que comporta, com també les cremes no autoritzades i no vegetals, com son els plàstics, fustes, brossa, papers, etc. que ocasionen mals olors en l'ambient i el aire que es respira.

Un problema creixent es la aparició d'aus i mamífers que viuen i proliferen als horts del Parc creant dificultats amb fruiters i verdures i en sentit ascendent (porcs senglars, cotorres i d'altres)

Històricament els pagesos feien servir la grava del riu per mesclar-la amb terra per tapar i reparar els camins (la terra i la grava compacten fen una massa sòlida i resistent al pas de vehicles agrícoles). Dons ara ho tenen prohibit. L'alternativa es la de tapar sols amb terra els forats. Cosa que comporta l'augment de forats als camins i la dificultat de circulació.

Altra qüestió endèmica es el diferencial de preus entre el cost i la venda dels productes del camp. Els preus de l'energia, fertilitzants entre d'altres.

Degut a la quantitat gran de rieres de surten dels municipis i passen pel parc en ocasions baixen aigües grises, amb les dificultats que comporten la seva neutralització.

Els períodes de calors prolongades en el temps, la manca de pluges i la sequera accelera la floració avançada dels arbres i demes cultius. Es crea una incertesa sobre la producció neta final de les collites. S'està posant en risc la producció d'aliments, que es la necessitat nº 1 de les persones.

Totes aquestes qüestions estan portant a la jubilació de pagesos sense continuïtat assegurada i abandonament de les terres i els cultius.

Alguns propietaris opten per llogar els horts i en la praxis se esta veient que es construeixen habitacles i cabanes no adequades a la geografia del Parc sense respectar els marges entre propietats, perjudicant les comunicacions entre horts i malmeten els marges.

Les normes de funcionament del Parc Agrari per parc dels tècnics del Parc prenen moltes decisions, en els despatxos de l'Entitat del Parc i la qüestió es que manquen les consultes directes als pagesos. Donada aquesta realitat constatada es important una reflexió profunda de les Administracions i la necessitat d'aprofitar els coneixements i la cooperació dels treballadors del Parc.

Es hora de treballar i decidir conjuntament i units i no val el que un cop s'ha perdut per inoperància el que es tenia s'arregli en subvencions per que es crea una mala distribució dels fons públics i una desorientació que perjudica en cara mes el futur.

Les subvencions fetes a destemps i tard perjudiquen la caixa comuna dels pressupostos i tapen un forat per obrir-ne uns altres. Mentre que hi ha necessitats contrastades a les que no se dona assistència.

En la actualitat se està tornant a negociar a nivell polític la construcció de una tercera pista i ampliació del aeroport del Prat de Llobregat. En el seu moment ja es va estudiar aquest tema i d'entre d'altres Barcelona Regional (Agència de Desenvolupament Urbà) estima que la construcció de la tercera pista comportaria el increment de 2,8 tones, un 33% més de NO₂ (diòxid de nitrogen) en conseqüència desestima la ampliació de la pista.

Recentment el Tribunal de Justícia de la Unió Europea va concloure que Barcelona i la seva àrea metropolitana va infringir sistemàticament la directiva comunitària sobre la qualitat del aire. El TJUE apunta que es va superar els nivells màxims permesos de diòxid de Nitrogen NO₂ i en conseqüència que la omissió dels objectius climàtics ha posat en risc la salut de 4,2 milions d'habitants.

Decidir entre la conservació del Parc Agrari/aliments i la construcció de la tercera pista del aeroport es la qüestió que ens ocupa.

L'encíclica del Papa Francesc "Laudato Sí ens diu (L534)"Algunes espècies poc nombroses, que solen passar desapercebudes, juguen un rol crític fonamental per a establir l'equilibri d'un lloc". Per al bon funcionament dels ecosistemes també son necessaris els fongs, les aigües, els cucs, els insectes, els rèptils i la innombrable varietat de microorganismes.

JUSTICIA I PAU SANT JUST DESVERN FEBRER 2023.